T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016 / 715
KARAR NO : 2017 / 65
KARAR TR : 20.2.2017

ÖZET : Emekli Sandığı iştirakçisi olan davacıya, ilaçlı stent bedelinin ödenme-yeceğine ilişkin işlemin iptali, tedavi kurumuna ödenmiş olan tutarın ödenmesi istemiyle açılan davanın; davacının 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce kamu görevlisi/ emekli olduğu gözetildiğinde; İDARİ YARGI yerinde görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Dr. S.Z.K.
Vekili : Av. S.D.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekilleri : Av.S.A., Av.B.S.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; müvekkiline 2000 yılında "aort yetersizliği" teşhisi konularak açık kalp ameliyatı yöntemiyle "aort kapak replasmanı" uygulandığını; 31.07.2008 de yapılan Eko Kardiografide 2 (+)Aort yetmezliği sol karıncık EF (Ejeksiyon Fraksiyonu %49) olarak saptandığını; Ağustos 2008 de yapılan Spect incelemesinde İnfark ve İskemi tespit edildiğini, 4.8.2008 tarihinde yapılan BT Angio tetkiklerde özellikle sol ön ana damarda %70'e varan darlık tespit edildiğini; 24.10.2008 de Koroner Angiografi ve Sol ventrikülografi uygulandığını, %70 daralma olan LAD Sol ön ana damar ve P.T.C.A ya Stent uygulanması gerektiğinin Heyet Raporu ile önerildiğini ve daha önce geçirdiği açık kalp ameliyatı ve protez kapağının durumu da göz önünde bulundurularak LAD VE PTCA ya direk ilaçlı Stent uygulandığını; müvekkilinin bu tedavi karşılığı olan 11.900,00 TL. fatura bedelini davalı kurumdan 13.11.2008 tarihli dilekçe talep ettiğini, ancak talebinin davalı kurum tarafından 31.12.2008 tarihli Resmi Gazete de yayınlanan "Sağlık Uygulama Tebliği'nin 55 maddesi" gerekçe gösterilerek reddedildiğini, ilaçlı stent bedelinin ödenmediğini ifade ederek; davalı İdarenin, 30.01.2009 tarih ve 02189 sayılı "ilaçlı stent bedelinin ödenmeyeceğine" işleminin iptaline, tedavi kurumuna ödenmiş olan 11.900,00 TL'nin 31.10.2008 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte müvekkiline ödenmesi istemiyle 6.3.2009 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 2.İDARE MAHKEMESİ; 23.7.2009 gün ve E:2009/307, K:2009/1071 sayı ile, "(…)5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu'nun Geçici 139. maddesinde Sandık iştirakçilerinin tedavi giderlerine ilişkin hükümler yer almakta iken, bu Kanunun anılan hükmünün de yer aldığı bir kısım hükümlerini yürürlükten kaldıran ve Emekli Sandığına ilişkin getirilen hükümleri 1 Ekim 2008 tarihinden itibaren yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 1. maddesinde; bu Kanunun amacının, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortası bakımından kişileri güvence altına almak, bu sigortalardan yararlanacak kişileri ve sağlanacak hakları, bu haklardan yararlanma şartları ile finansman ve karşılanma yöntemlerini belirlemek, sosyal sigortaların ve genel sağlık sigortasının işleyişi ile ilgili usul ve esasları düzenlemek olduğu belirtilmiş, "Genel Sağlık Sigortası Geçiş Hükümleri" başlıklı Geçici 12.maddesinin 8.fikrasında; ilgili kanunları gereği tedavi yardımları karşılanan kişilerin, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte herhangi bir işleme gerek kalmaksızın, bu Kanun açısından genel sağlık sigortalısı veya genel sağlık sigortalısının bakmakla yükümlü olduğu kişi sayılacağı kurala bağlanmış, "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" başlıklı 101.maddesinde ise; Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanunun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceği hükmü yer almıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden; emekli olan davacıya, tedavi edildiği Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde 24.10.2008 tarihinde ilaç salınımlı stent takıldığı ve davacı tarafından, anılan stentin bedeli olan 11.900-TL'nin tarafına ödenmesi istemiyle 13.11.2008 tarihinde davalı idareye başvurulduğu, başvurunun 30.01.2009 gün ve 02189 sayılı işlemle reddedilmesi üzerine de söz konusu işlemin iptali ile 11.900-TL'nin 31.10.2008 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte tarafına ödenmesine karar verilmesi istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda; 5434 sayılı Kanun kapsamındaki tedavi giderlerinden kaynaklanan uyuşmazlıklar idari yargı yerlerinde görülüp çözümlenmekte iken, 5510 sayılı Kanun ile, 5434 sayılı Kanunun tedavi giderlerine ilişkin hükümlerinin 01.10.2008 tarihinden itibaren yürürlükten kaldırıldığı, aynı Kanunda sağlık sigortasına ilişkin hükümlerin düzenlendiği, davacının, tedavisinde kullanılan stent bedelinin ödenmesi için yaptığı başvurusunun reddine ilişkin işlemin tesis edildiği (30.01.2009) ve bakılan davanın açıldığı (06.03.2009) tarihlerde 5510 sayılı Kanunun yürürlükte olduğu, cihaz ve malzeme bedelinin ödenip ödenmeyeceği hususunun bu Kanun hükümleri uyarınca değerlendirileceğinden, bu uyuşmazlığın yukarıda yer verilen Kanun hükümleri uyarınca adli yargı yerince (İş Mahkemelerinde) görülüp çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın 2577 sayılı Kanunun 15. maddesinin l/a bendi uyarınca görev yönünden reddine…" karar vermiş; bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez, aynı istemle, 10.9.2009 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 2.İş Mahkemesi; 21.7.2011 gün ve E:2009/840, K:2011/506 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek davanın kısmen kabulüne, fazlaya ilişkin taleplerin reddine karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 21.Hukuk

Dairesi; 28.2.2013 gün ve E:2011/14971, K:2013/3528 sayı ile, uyuşmazlığın esası yönünden hükmün bozulmasına karar vermiş; Ankara 2.İş Mahkemesi; 25.3.2015 gün ve E:2013/1204, K:2015/265 sayı ile, Yargıtay Bozma ilamına uymak suretiyle, davanın kısmen kabulüne, fazlaya ilişkin taleplerin reddine karar vermiş; bu kararın temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 21.Hukuk Dairesi; 29.6.2015 gün ve E:2015/10685, K:2015/14850 sayı ile "(…) Somut olayda, her ne kadar daha önce Dairemizin 28.02.2013 tarihli, 2011/14971 E, 2013/3528K sayılı ilamı ile yerel mahkemenin davanın kısmen kabulüne dair hükmünün bozulmasına karar verilmiş ise de, mahkemelerin görevi ve yargı yolunun belirlenmesinin kamu düzenine ilişkin bulunması nedeniyle, yargılamanın her safhasında, mahkemece, re'sen nazara alınması gerektiğinden, 5510 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girdiği 1.10.2008 tarihinden önce Emekli Sandığı iştirakçisi olan davacının tedavi giderlerinin tahsiline ilişkin istemin çözümünün idari yargının görev alanına girdiği gözetilerek 6100 sayılı HMK'nın 114/1 -b maddesine göre dava şartı olan "yargı yolunun caiz olmaması" nedeniyle davanın usulden reddine karar verilmesi gerekirken işin esasına girilerek yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir." gerekçesiyle hükmün bozulmasına karar vermiştir.

ANKARA 2.İŞ MAHKEMESİ; 15.12.2015 gün ve E:2015/848, K:2015/1805 sayı ile, "(…)Mahkememiz tarafından yapılan yargılama sonucunda verilen karar Yargıtay 21.HD.nin 29/06/2015 tarih, 2015/10685 Esas 2015/14850 Karar sayılı ilamı ile bozularak mahkememize gönderilmiş, Mahkememizce Yargıtay bozma ilamına uyulmuştur. Yargıtay kararında da belirtildiği üzere, mahkemelerin görev ve yargı yolunun belirlenmesinin kamu düzenine ilişkin bulunması nedeniyle yargılamanın her safhasında mahkemece resen nazara alınması gerektiğinden 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girdiği 01/10/2008 tarihinden önce Emekli Sandığı iştirakçisi olan davacının tedavi giderlerinin tahsiline ilişkin istemin çözümünün idari yargının görev alanına girdiği gözetilerek 6100 sayılı HKM'nın 114/1-b maddesine göre dava şartı olan "Yargı yolunun caiz olmaması" nedeniyle davanın usulden reddine,… verilen kararın kesinleşmesi halinde görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın uyuşmazlık mahkemesine gönderilmesine" karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine, Yargıtay 21.Hukuk Dairesi; 20.6.2016 gün ve E:2016/9215, K:2016/10221 sayı ile, kararı vekalet ücreti yönünden düzelterek onamıştır.

Davacı vekili 28.11.2016 tarihli dilekçe ile dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesini talep etmiş, bilahare; Ankara 2.İş Mahkemesi, bila tarih, E.2015/848 sayı ile görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyayı Mahkememize göndermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 20.2.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada; idari yargı yerince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1-2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde yer alan, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca ileri sürülebilir" hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak; hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

2- 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da ihtiva etmesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre hukuk alanında olumsuz görev uyuşmazlığı doğması halinde her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme nazaran daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, öncelikle görevsizlik kararı verilmekle birlikte, bununla yetinilmemiş ve görevli merciin belirtilmesi için re'sen Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulmasına da karar verilmiştir.

Bu haliyle, Ankara 2.İş Mahkemesi'nce re'sen yapılan başvuru, 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamaktadır.

Ancak, adli ve idari yargı yerleri arasında olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının, davacı vekilinin görev uyuşmazlığının giderilmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesi istemine ilişkin dilekçesi ile birlikte son görevsizlik kararını veren Mahkemece, İdari Yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği, sonuçta usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet

Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Emekli Sandığı iştirakçisi olan davacıya, ilaçlı stent bedelinin ödenmeyeceğine ilişkin 30.01.2009 tarih ve 02189 sayılı davalı İdare işleminin iptali, tedavi kurumuna ödenmiş olan 11.900,00 TL'nin 31.10.2008 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte ödenmesi istemiyle açılmıştır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir. Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yeni sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmsına devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanun'un değil 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce kamu görevlisi/ emekli olan davacı tarafından açılan davanın, görüm ve çözümünün idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 2.İş Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile Ankara 2.İdare Mahkemesinin, 23.7.2009 gün ve E:2009/307, K:2009/1071 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 2.İş Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Ankara 2.İdare Mahkemesinin, 23.7.2009 gün ve E:2009/307, K:2009/1071 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 20.2.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN